

El Parc Natural del Montgrí, les Medes i el Baix Ter comptabilitza 3.000 ocells aquàtics menys que el 2020

La fredeluga continua sent l'espècie més present, seguida de l'ànec collverd

Aus hivernants a la zona del Baix Ter

L'últim cens hivernal d'aus aquàtiques del Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter ha comptabilitzat 4.265 individus, gairebé 3.000 menys que l'any 2020 (7.263). Segons Territori, aquestes variacions s'emmarquen dins de la normalitat perquè els desplaçaments de moltes d'aquestes espècies depenen de les temperatures en zones més al nord d'Europa. L'espècie més present continua sent la fredeluga (*vanellus vanellus*), amb 1.473

exemplars, malgrat una disminució de 1.632 individus respecte de l'any passat. La segueix l'ànec collverd, amb 1.012 exemplars, 946 menys que al 2020.

La tercera espècie més present enguany és la gavina vulgar (*Chroicocephalus ridibundus*), amb 471 individus, 279 menys que el 2020 i continua la davallada de la població de gavià argentat de potes grogues, antigament la més important de Catalunya.

A la part terrestre, el Parc ha registrat un lleuger increment de la daurada grossa, que ha passat dels 352 exemplars als 372; l'esplugabous (*Bubulcus ibis*), que passa de 2 individus el 2020 a 35 aquest any, o l'aligot comú (*Buteo buteo*), de 38 a 40 exemplars.

Pel que fa a altres espècies, s'han registrat caigudes significatives en la presència del xarret comú (*Anas crecca*), de gairebé un centenar d'exemplars, passant de 143 exemplars el 2020 a 42 aquest any. També cau el martinet blanc (*Egretta garzetta*) 18 efectius, passant de 20 a 2.

En l'àmbit marí, una de les que augmenta és la baldriga mediterrània (*Puffinus yelkouan*). S'han comptabilitzat 100 exemplars més a la badia, i la població passa de 17 a 117 aquest any i 344 exemplars més des de les Illes Medes. Aquestes espècies procel·lariformes marines fluctuen interanualment d'acord amb l'aliment disponible al litoral català, tot i que es mantenen bones xifres al conjunt de les comarques de Girona per aquestes espècies que varien entre anys en canviar de lloc d'hivernada.

A les Illes Medes s'ha registrat un increment en la població hivernal de corb marí gros (*Phalacrocorax carbo*), amb un total de 115 exemplars (39 el 2020, 81 el 2019), que contrasta amb la tònica de descens de la hivernada de l'espècie a Catalunya, amb una disminució global entre 2009 i 2020 del 4% anual. Una situació que es podria deure al fred registrat a principis d'any. Per la seva banda, l'amenaçat corb marí emplomallat continua fluctuant i la població local reproductora no acaba de recuperar-se després d'una gran mortaldat natural d'adults fa uns anys.

D'altra banda, continua la davallada de la població de gavià argentat. La seva presència a les Illes Medes és un indicador de l'estat de conservació de l'espècie a nivell català. Entre el 2009 i el 2021, aquesta espècie cinegètica ha perdut dues terceres parts de la seva població i continua la tendència a la baixa. Segons Territori, hi ha dos factors que podrien explicar-ho. Per una banda, els canvis en la gestió dels residus en les plantes que hi ha a Catalunya, tenint en compte que els residus són la seva principal font d'aliment i ja no són accessibles. Per l'altra, el fet que no arribin exemplars d'altres indrets de la conca Mediterrània.

La primera de les causes també hauria comportat un descens de la població nidificant a les illes. Una situació que podria beneficiar les espècies protegides del parc tenint en compte el paper del gavià a l'ecosistema.

Font del document:

https://www.diaridegirona.cat/baix-emporda/2021/03/23/parc-natural-del-montgri-medes/1095900.html?utm_source=rss